

DECIZIE

21 iunie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Anastasia Stavila,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anastasia Stavila
împotriva Inspectoratului General al Poliției privind recunoașterea ilegală a
răspunsului, obligarea la plata indemnizației pentru creșterea copilului,
împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 25 ianuarie 2018 Anastasia Stavila, reprezentată de avocatul Diana Dulghieru
a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu
privire la recunoașterea ilegală a refuzului nr.S-1810/17 din 26 decembrie 2017,
obligarea de a stabili, calcula și achita lunar indemnizația pentru concediul parțial
plătit pentru îngrijirea și creșterea copilului minor, xxxx, născută la xxxxxxxpînă la
vîrsta de 3 ani cît și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, din xxxxxx a fost înregistrată căsătoria cu
Stavila Octavian, fapt confirmat prin adeverința de căsătorie seria xxxxx din xxxxx și
care activează în cadrul subdiviziunilor MAI al Republicii Moldova din 01 august
1998 pînă în prezent, iar din data de 05 martie 2013 este angajat al Direcției de
Poliție a mun.Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al MAI, deține funcția de
ofițer principal de sector al sectorului de poliție nr.1 a I.P. sect. Râșcani. La xxxxxx s-
a născut, xxxxxxxx.

A menționat că nu a fost angajată în cîmpul muncii, se află la întreținerea deplină
a soțului și nu beneficiază de indemnizație pentru creșterea copilului.

A susținut că soțiilor colaboratorilor Inspectoratului General de Poliție, aflate la
întreținerea soților li se achită indemnizație pentru concediul parțial plătit pentru
îngrijirea și creșterea copilului minor pînă la vîrsta de 3 ani, de la locul de serviciu al

soțului. Astfel, la 12 decembrie 2017 a depus cerere prealabilă în acest sens la Inspectoratul General al Poliției al MAI.

Prin răspunsul nr.S-1810 din 26 decembrie 2017, pârâtul a refuzat în satisfacerea cererii dat fiind că soția aflată la întreținerea soțului salariat colaborator al poliției se consideră persoană neasigurată și indemnizația dată se achită, cu aplicarea bazei de calcul pentru persoanele neasigurate.

A susținut că refuzul Inspectoratului General de Poliție este ilegal, ce îi încalcă dreptul de a primi indemnizația solicitată în modul prevăzută de lege, din care considerente solicită recunoașterea acestuia ca fiind ilegal, cu admiterea acțiunii formulate.

Prin hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă Anastasia Stavila.

S-a considerat neîntemeiat răspunsul nr.S-1810/17 din 26 decembrie 2017 a Inspectoratului General al Poliției.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să stabilească, calculeze și să achite în beneficiul Anastasiei Stavila, indemnizația lunară pentru concediul parțial plătit de îngrijire a copilului xxxxxxxx, născută la xxxxxxxx până la atingerea vârstei de 3 ani, în modul prevăzut de art.7 din Legea nr.289 din 22 iulie 2004.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Anastasiei Stavila suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, cerințele cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, s-au respins, ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

S-a casat hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată s-a respins integral.

În susținerea soluției date instanța de apel a stabilit că concluzia instanței de fond în sensul admiterii pretenției reclamantei, este neîntemeiată.

A menționat că argumentul reclamantei și cel al instanței de fond privind obligarea Inspectoratului General al Poliției să stabilească, să calculeze și să achite în beneficiul Anastasiei Stavila, indemnizația lunară a concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului minor, în modul prevăzut de art.7 din Legea nr.289 din 22 iulie 2004, este neîntemeiat or, conform alin. (5) art. 40 al Legii nr.288 din 16 decembrie 2016, pe perioada concediului paternal, funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne beneficiază de o indemnizație paternală care nu poate fi mai mică decât mărimea salariului mediu convenit pentru perioada respectivă și care este achitată din bugetul de stat și conform dispozițiilor generale în temeiul alin. (6) al aceluiași articol. Deci, în temeiul normei sus-citate, concediul de maternitate și concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, inclusiv al soției funcționarului public cu statut special, aflată la întreținerea acestuia, concediul pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 10 ani și concediul pentru îngrijirea copilului în vârstă de până la 18 ani care suferă de o maladie oncologică sau are o dezabilitate pentru afecțiuni intercurente se acordă funcționarilor publici cu statut special conform dispozițiilor generale.

A constatat ca fiind neîntemeiat argumentul instanței de fond potrivit căruia funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne se bucură de dreptul la îndemnizații din fondurile de asigurări sociale, în condițiile în care legislația în vigoare stabilește expres organul care gestionează bugetul asigurărilor sociale de stat și care sunt subiecții asigurați din fondurile asigurărilor sociale, or potrivit art.40 alin.(8) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 indemnizațiile acordate pentru concediile prevăzute la alin.(5) și (6) se plătesc la locul de muncă al funcționarului public cu statut special, din bugetul de stat și nici decum din fondurile de asigurări sociale cum a fost indicat în hotărâre de către instanța de fond.

Respectiv, la data survenirii riscului asigurat reclamanta, nu întrunea condiția stabilită de Lege pentru a beneficia de indemnizația de creștere a copilului până la vârsta de 3 ani or, contrar concluziilor primei instanțe, asigurarea funcționarului public cu statut special are loc din contul bugetului de stat și nu al bugetului asigurărilor sociale de stat, astfel încât aceștia nu dețin calitatea de asigurați în ordinea stabilită de cadrul legal pertinent ce oferă drepturile pretinse.

A stabilit că prima instanță a interpretat eronat prevederile art. 29 alin. (1) al Legii privind sistemul public de asigurări sociale, în vigoare până la 01 ianuarie 2017, potrivit căruia nedepunerea contribuției de asigurări sociale de către angajator nu afectează plata drepturilor cuvenite asiguraților, deoarece din conținutul acestei norme reiese că această normă reglementează situația nedepunerii de către angajatorul care are obligația de a achita contribuțiile de asigurări sociale, iar în cazul dat funcționarului public cu statut special nu au o astfel de obligație, motiv pentru care este cert că acestea nu cad sub incidența normei indicate, inaplicabilă speței, norma referindu-se doar la perioada de depunere a contribuțiilor, nu și la lipsa unei astfel de obligații în genere. Prima instanță eronat a făcut trimitere la dispozițiile art.124 Codul muncii, deoarece această normă, în cumul cu cele citate mai sus, nu oferă dreptul reclamantei de a pretinde de la CNAS achitarea indemnizației de creștere a copilului până la vârsta de 3 ani.

La 15 ianuarie 2019 Anastasia Stavila, a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În susținerea recursului a indicat prevederile art.432 alin. (2), lit.c) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și a menționat că instanța de apel a interpretat eronat legea materială și a ajuns la concluzia că atât reclamanta cât și soțul acesteia nu sunt persoane asigurate și nu se pot folosi de indemnizație.

A susținut că legea materială aplicabilă cauzei date este Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr.288 din 16 decembrie 2016 în vigoare din 25 mai 2017.

A menționat că instanța de apel a interpretat eronat legea materială, a apreciat arbitrar probele din dosar încălcând astfel drepturile și libertățile fundamentale ale omului, dreptul la un proces echitabil.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 15 noiembrie 2018 (f.d. 74), însă lipsește confirmarea recepționării acesteia. Astfel, recursul declarat de Anastasia Stavila, la 15 ianuarie 2019, se consideră depus în termen.

La 06 februarie 2019, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de Anastasia Stavila, cu înștiințarea de a depune referință la recurs.

La 11 martie 2019 Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus referință la cererea de recurs depusă de Anastasia Stavila, prin care a solicitat declararea cererii de recurs ca fiind inadmisibilă cu menținerea deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

La 22 mai 2019 recursul declarat de către Anastasia Stavila, a fost numit spre examinare în complet de 5 judecători.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate ale recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședința de judecată.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Verificând legalitatea deciziei contestate, prin prisma argumentelor invocate și materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea cauzei date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Anastasia Stavila întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea prin care s-a considerat neîntemeiat răspunsul nr.S-1810/17 din 26 decembrie 2017 a

Inspectoratului General al Poliției și de a emite în această parte o hotărâre nouă, iar în rest de a menține hotărârea primei instanțe, din următoarele considerente.

După cum rezultă din materialele cauzei, la xxxxxx, a fost încheiată căsătoria între Octavian Stavila și Stavila (Boiarscaia) Anastasia, fapt confirmat prin adeverința de căsătorie seria xxxxxxxx din xxxxxxxx (f.d.10).

La xxxx din căsătorie s-a născut copilul comun – fiica xxxxx, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria xxxxxxxx (f.d.11).

Prin certificatul nr. 16528 din 31 octombrie 2017 emis de Inspectoratul General al Poliției, se confirmă faptul că soțul reclamantei - Octavian Stavila activează în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova de la 01 august 1998 pînă în prezent, în funcția de ofițer principal de sector al sectorului de poliție nr.1 a IP sect.Rîșcani activează din 05 martie 2013 (f.d. 12).

În conținutul certificatelor nr. 332 din 06 noiembrie 2017 emise de Inspectoratul General al Poliției sunt reflectate veniturile obținute de soțul reclamantei, Octavian Stavila, în cadrul subdiviziunilor IGP pentru perioada septembrie 2016 - august 2017 (f.d. 13).

Potrivit informației nr. 2017/92/202 din 08 decembrie 2017 eliberată de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Chișinău Rîșcani, se confirmă faptul că reclamanta Anastasia Stavila nu i-a fost stabilită indemnizația pentru îngrijirea și creșterea copilului minor (f.d. 14).

Materialele cauzei atestă că la 12 decembrie 2017, Anastasia Stavila a depus în adresa Inspectoratului General al Poliției cerere prin care a solicitat stabilirea, calcularea și achitarea lunară în beneficiul său a indemnizației pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea și creșterea copilului minor xxxxxx, născută la xxxxxxxx pînă la vârsta de 3 ani, de la Inspectoratul General al Poliției, locul de serviciu al soțului polițist – Octavian Stavila (f.d. 6).

Prin răspunsul nr. S-1810/17 din 26 decembrie 2017, Inspectoratul General al Poliției a comunicat că, Anastasia Stavila se consideră persoană neasigurată și poate beneficia de indemnizația pentru îngrijirea copilului de la locul de muncă al soțului, cu aplicarea bazei de calcul pentru persoanele neasigurate (f.d. 7).

Judecînd cauza, prima instanță prin hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, a admis cererea de chemare în judecată depusă Anastasia Stavila.

A considerat neîntemeiat răspunsul nr.S-1810/17 din 26 decembrie 2017 a Inspectoratului General al Poliției.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să stabilească, calculeze și să achite în beneficiul Anastasiei Stavila, indemnizația lunară pentru concediul parțial plătit de îngrijire a copilului xxxxxxxx, născută la xxxxxxxx pînă la atingerea vârstei de 3 ani, în modul prevăzut de art.7 din Legea nr.289 din 22 iulie 2004.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Anastasiei Stavila suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, cerințele cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, s-au respins, ca fiind neîntemeiate.

Fiind investită cu judecarea apelului, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 11 octombrie 2018, a admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

A casat hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana și a pronunțat o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată s-a respins integral.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, în vigoare la data sesizării instanței cu prezenta acțiune, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, în vigoare la data sesizării instanței cu prezenta acțiune, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi, subdiviziunile autorităților publice și funcționării din structurile specificate.

Potrivit art. 14 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, în vigoare la data sesizării instanței cu prezenta acțiune, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 16 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, în vigoare la data sesizării instanței cu prezenta acțiune, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

La caz, Colegiul lărgit reține că conform art. 41 lit. d) din Legea nr. 489-XIV din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale, asigurații din sistemul public au dreptul, în afară de pensie, la indemnizație pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani.

În conformitate cu art. 5 alin. (1), lit. f) din Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, asigurații din sistemul public de asigurări sociale au dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani.

Art. 7 alin. (2) din aceeași lege prevede că, baza de calcul al indemnizației de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1), lit. f) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului, venit din care au fost calculate contribuții individuale de asigurări sociale. Lunile calendaristice ale concediului prenatal se substituie cu același număr de luni calendaristice imediat premergătoare perioadei incluse în calcul.

Conform art. 18 alin. (1), (2) și (6) din Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004, asiguratul care se află în concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea

vârstei de 3 ani la toate unitățile în care desfășoară activități are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului de la data acordării concediului și până la vârsta de 3 ani a copilului. În cazul în care data acordării concediului pentru îngrijirea copilului diferă de la o unitate la alta, indemnizația se stabilește începând de la data ultimei acordări a concediului.

De indemnizație lunară pentru creșterea copilului beneficiază, la cerere, opțional: unul dintre părinți, bunelul, bunica, o altă rudă care se ocupă nemijlocit de îngrijirea copilului, precum și tutorele, dacă sunt persoane asigurate și îndeplinesc condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art.6 alin. (1), (2) sau (3).

Cuantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie 30% din baza de calcul stabilită la art.7, dar nu mai puțin de 540 de lei pentru fiecare copil.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (1), (6-8) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarii publici cu statut special au dreptul la concediu de odihnă anual plătit, concediu de odihnă anual suplimentar plătit, la concediu neplătit, la concediu paternal, precum și la alte concedii sociale prevăzute de legislația în vigoare.

Concediul de maternitate și concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani inclusiv al soției funcționarului public cu statut special, aflată la întreținerea acestuia, concediul pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 10 ani și concediul pentru îngrijirea copilului în vârstă de până la 18 ani care suferă de o maladie oncologică sau are o dizabilitate pentru afecțiuni intercurrente se acordă funcționarilor publici cu statut special conform dispozițiilor generale.

Baza de calcul și cuantumul indemnizațiilor acordate pentru concediile prevăzute la alin. (6) se stabilesc în modul prevăzut de Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, în mod similar cu ale persoanelor asigurate.

Indemnizațiile acordate pentru concediile prevăzute la alin. (5) și (6) se plătesc la locul de muncă al funcționarului public cu statut special, din bugetul de stat.

În contextul noilor de drept citate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe privind necesitatea admiterii cererii de chemare în judecată, în partea ce ține de obligarea Inspectoratului General al Poliției de a stabili, calcula și achita Anastasiei Stavila indemnizația lunară pentru concediul parțial plătit de îngrijire a copilului xxxxxx, până la atingerea vârstei de 3 ani, în modul prevăzut de art.7 din Legea nr.289 din 22 iulie 2004 or, în legătură cu nașterea copilului și având în vedere că, nu este angajată în câmpul muncii, neasigurată social, aflată la întreținerea soțului asigurat, reclamanta Anastasiei Stavila este în drept să beneficieze de indemnizația solicitată, care urmează a fi achitată de la locul de serviciu al soțului Octavian Stavila, colaborator al Inspectoratului General al Poliției, din bugetul de stat, conform dispozițiilor art. 40 alin. (8) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016.

Respectiv, instanța de fond corect a constatat că, colaboratorii Inspectoratului General al Poliției sunt persoane asigurate de stat, iar angajații și soțiile acestora aflate la întreținerea lor pot beneficia de indemnizația de creștere a copilului minor din bugetul de stat la locul de muncă a soților.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele instanței de apel că la caz nu se întrunesc temeiuri legale pentru obligarea Inspectoratului General al Poliției de a achita indemnizația pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani în mărimea pretinsă de reclamantă.

În acest context, instanța de recurs reține ca greșită și contrară prevederilor normelor de drept enunțate, concluzia instanței de apel de casare a hotărîrii primei instanțe și emitere a unei hotărîri noi de respingere a acțiunii depuse de Anastasia Stavila, fiind întemeiată critica recurentului în sensul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și a dat o apreciere arbitrară probelor prezentate.

În conexiunea celor expuse, este cert că instanța de apel a dat apreciere incorectă litigiului dedus judecării, ceea ce a dus la interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și emiterea unei soluții greșite.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de fond greșit a considerat ca neîntemeiat răspunsul nr.S-1810/17 din 26 decembrie 2017 a Inspectoratului General al Poliției or, răspunsul unei autorități publice cuprinde punctul de vedere cu privire la interpretarea unei legi sau a unui act administrativ, precum și atestă date existente în evidența unei autorități publice și nu poate fi considerat drept un act administrativ producător de efecte juridice, iar dacă autoritatea publică, printr-o adresă, refuză emiterea unui act administrativ sau eliberarea unor acte, precum și în cazul în care cererea nu este examinată în termenul legal, persoana poate contesta inacțiunile autorității publice, care sunt asimilate actului administrativ.

În acest sens, instanța de recurs ține să menționeze că, adresa Inspectoratului General al Poliției nr.S-1810/17 din 26 decembrie 2017 constituie o decizie a acestuia privind refuzul de a stabili, calcula și achita Anastasiei Stavila indemnizația lunară pentru concediul parțial plătit de îngrijire a copilului xxxxxx, pînă la atingerea vârstei de 3 ani, în consecință, urmează a fi recunoscută ca fiind ilegală decizia Inspectoratului General al Poliției nr.S-1810/17 din 26 decembrie 2017 privind refuzul de a stabili, calcula și achita Anastasiei Stavila indemnizația lunară pentru concediul parțial plătit de îngrijire a copilului Alexandra Stavila, pînă la atingerea vârstei de 3 ani.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și parțial hotărârea primei instanțe în partea prin care s-a considerat neîntemeiat răspunsul nr.S-1810/17 din 26 decembrie 2017 a Inspectoratului General al Poliției și de a emite în această parte o hotărâre nouă, prin care decizia nr.S-1810/17 din 26 decembrie 2017 a Inspectoratului General al Poliției privind refuzul de a stabili, calcula și achita Anastasiei Stavila indemnizația lunară pentru concediul parțial plătit de îngrijire a copilului xxxxxx, pînă la atingerea vârstei de 3 ani, de recunoscut ca fiind ilegală, iar în rest de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) lit. c), art. 248 alin. (2)-(3) Cod administrativ, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră

d e c i d e :

Se casează integral decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Se casează parțial hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anastasia Stavila împotriva Inspectoratului General al Poliției privind recunoașterea ilegală a răspunsului, obligarea la plata indemnizației pentru creșterea copilului, în partea prin care s-a considerat neîntemeiat răspunsul nr.S-1810/17 din 26 decembrie 2017 a Inspectoratului General al Poliției și se emite în această parte o hotărâre nouă, prin care:

Se recunoaște ca fiind ilegală decizia nr.S-1810/17 din 26 decembrie 2017 a Inspectoratului General al Poliției privind refuzul de a stabili, calcula și achita Anastasiei Stavila indemnizația lunară pentru concediul parțial plătit de îngrijire a copilului xxxxxxxxx, pînă la atingerea vârstei de 3 ani.

În rest hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Maria Ghervas

Victor Burduh